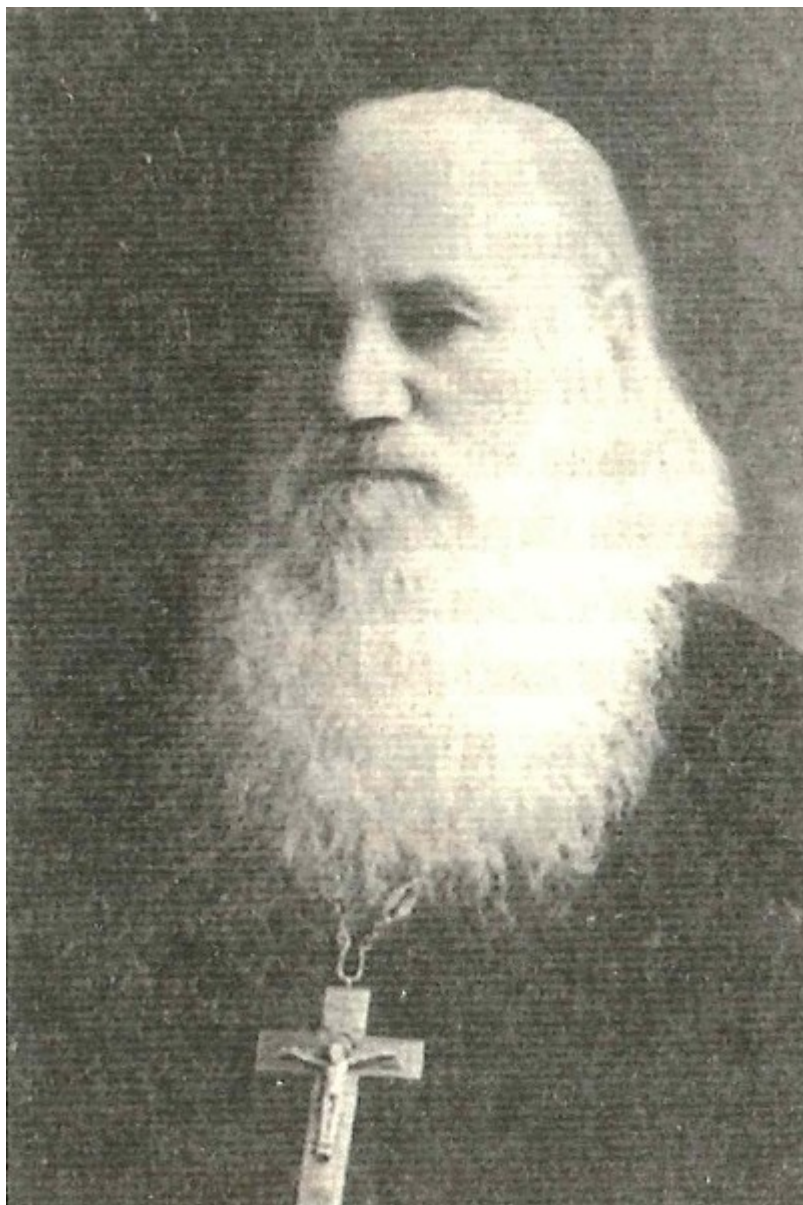

Αρχιμ. Τύχων Μπογγοσλάβets, πνευματικός του αγ. Λουκά Αρχιεπισκόπου Κριμαίας

[/ Πεμπτούσία](#)

Στα πρώτα χρόνια της διακονίας του στην Κριμαία είχε πολύτιμο φίλο, συμπαραστάτη και πνευματικό τον αρχιμανδρίτη Τύχωνα Μπογγοσλάβets, ο οποίος ήταν άνθρωπος μεγάλης πνευματικότητας και διακριτικότητας. Ένας από τους ελάχιστους στάρets που είχαν απομείνει. Ο αρχιμανδρίτης Τύχων γεννήθηκε το 1859. Καταγόταν από φτωχή οικογένεια. Μετά τη στοιχειώδη εκπαίδευση σπούδασε σε τεχνικές σχολές. Υπηρέτησε τη θητεία του στο ναυτικό και ως ναύτης ταξίδεψε σε αρκετά μέρη μέσα κι έξω από τη χώρα. Από παιδί διακρινόταν για την καλοσύνη, την εγκράτεια, την αγνότητά του.

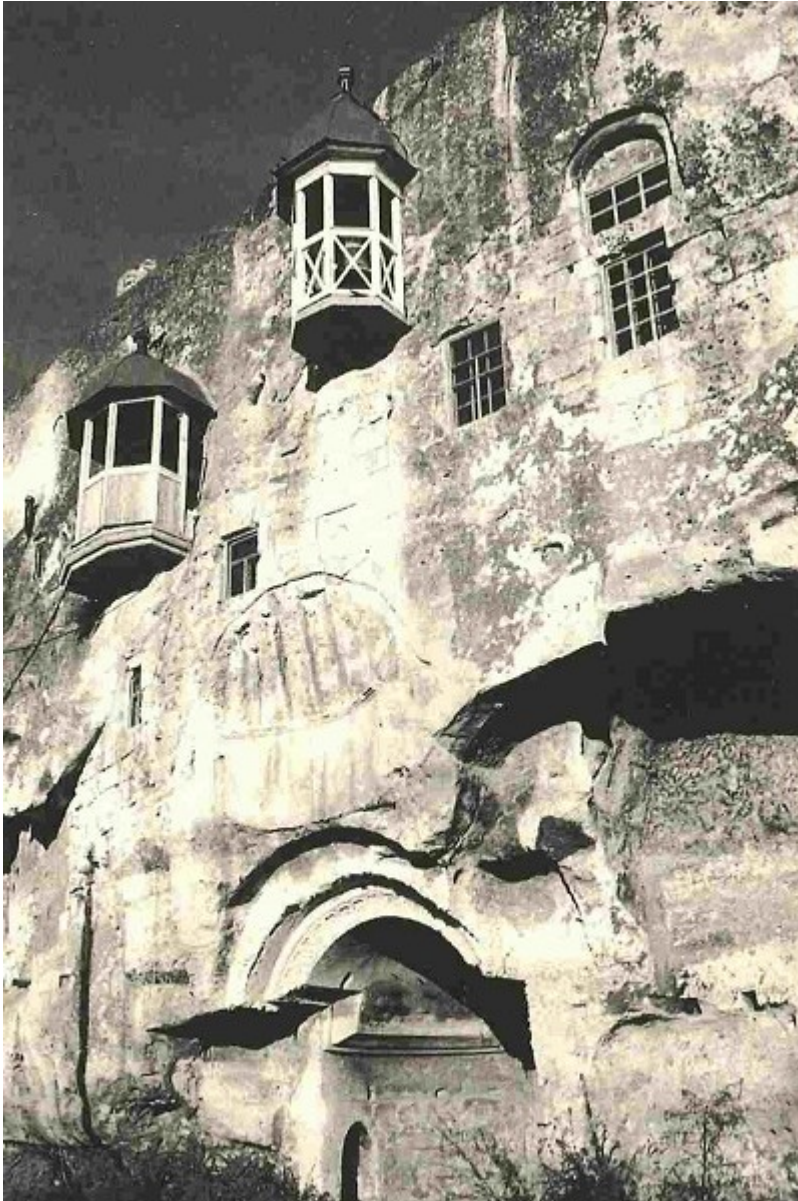
Ο αρχιμανδρίτης Τύχων Μπογγοσλάβετς

Δεν έτρωγε ποτέ κρέας. Ανάμεσα στους ναύτες ξεχώριζε για τα πνευματικά του χαρίσματα. Οι αξιωματικοί τον αγαπούσαν για τη σεμνότητα, την καλοσύνη, την τιμιότητα, την καθαρότητά του. Άνθρωπος αγάπης και θυσίας, ήταν έτοιμος να διακονήσει τους άλλους και να προσφέρει τα πάντα.

Είχε την ιδιαίτερη ευλογία από το Θεό να γνωριστεί με το μεγάλο στάρετς της Ρωσίας, τον άγιο Αμβρόσιο της Όπτινα, ο οποίος έγινε και πνευματικός του. Ο στάρετς Άμβρόσιος επέδρασε καθοριστικά στη ζωή του και στην πνευματική του πορεία.

Όταν τελείωσε τη θητεία του εγκατεβίωσε στην Ίερά Μονή των Σηλαίων - Ίνκερμαν. Εκάρη μοναχός με το όνομα Τύχων και αργότερα εξελέγη ηγούμενος της Μονής. Μετά την επανάσταση, οι Μπολσεβίκοι έκλεισαν το μοναστήρι κι έδιωξαν όλους τους μοναχούς. Ο π. Τύχων εγκαταστάθηκε στη Συμφερούπολη, αλλά πάντα

ονειρευόταν την επιστροφή στο μοναστήρι. Σ' όλη την Κριμαία και Ουκρανία τον εκτιμούσαν βαθύτατα κι έρχονταν να εξομολογηθούν και να τον συμβουλευτούν από πολύ μακριά.

*Σεβαστούπολη. Μονή Ίνκερμαν, σκαλισμένη μέσα στο βράχο.
Ιδρύθηκε τον 8ο αιώνα. Στον τόπο αυτό εξορίστηκαν ο απόστολος
Ανδρέας και ο άγιος Κλήμης Ρώμης*

Ο αρχιεπίσκοπος Λουκάς, όπως σημειώσαμε, συνδέθηκε μαζί του. Ο π. Τύχων έγινε ο πνευματικός του. Ο αρχιεπίσκοπος Λουκάς όχι μόνο εξομολογείτο σ' αυτόν, αλλά τον είχε πάντα κοντά του, συζητούσε μαζί του και τον συμβουλευόταν για τα διάφορα θέματα και προβλήματα που αντιμετώπιζε. Λειτουργούσε συχνά μαζί του, όπως και με τον π. Ιλαρίωνα Γκολοπέρνικωφ που ήταν μαζί του στην εξορία. Τόση ήταν η κατάνυξή τους που πάντα λειτουργούσαν με δάκρυα. Ο γηραιός λευίτης π. Λεωνίδας μάς είπε:

«Ήμουν κοντά στον αρχιεπίσκοπο Λουκά και τον βοηθούσα στις λειτουργίες, ειδικά

τα τελευταία χρόνια που είχε τυφλωθεί. Εγώ διάβαζα το κείμενο του ευαγγελίου και ο αρχιεπίσκοπος έκανε το κήρυγμα. Δεν θα ξεχάσω το πώς λειτουργούσε. Κάθε κίνησή του, κάθε λόγος του, και κάθε εκφώνηση μαρτυρούσαν ταπείνωση, ευλάβεια, πίστη και κατάνυξη. Δάκρυα έτρεχαν από τα μάτια του. Τότε μάλιστα που ζούσε ο π. Τύχων και ο π. Ιλαρίων, η θεία Λειτουργία ήταν αληθινή μυσταγωγία. Λειτουργούσαν με δάκρυα. Στο «πιστεύω» το αντιμήνσιο γινόταν μούσκεμα από τα δάκρυα τους!».

Ο αρχιμανδρίτης Τύχων κοιμήθηκε στις 30 Ιανουαρίου 1950. Όταν το έμαθε ο αρχιεπίσκοπος Λουκάς, έτρεξε στο ναό με δάκρυα στα μάτια. Πλησίασε στο φέρετρο και με πόνο ψυχής είπε:

— Γέροντα, γιατί με άφησες εδώ μόνο; Πράγματι στερήθηκε ένα σημαντικό συνεργάτη και πνευματικό αδελφό. Στην πρώτη επέτειο από τηνκοίμησή του ο αρχιεπίσκοπος Λουκάς είπε μεταξύ των άλλων:

«Είχα τη χαρά να τον έχω φίλο μου και πιο ακριβό και κοντινό μου σύμβουλο στα πρώτα χρόνια της αρχιερατικής μου διακονίας στην Κριμαία. Όλες οι συμβουλές του για τις υποθέσεις και τα προβλήματα της Εκκλησίας, τις όποιες είχα ανάγκη, όχι μόνο ήταν πάντοτε σοφές, αλλά και ήταν διαποτισμένες από το πνεύμα του Χριστού. Μου έδινε τις συμβουλές που θα μπορούσε να μου δώσει ένας γνήσιος μαθητής του Ιησού Χριστού».

Η μνήμη του π. Τύχωνα τιμάται στην Κριμαία μέχρι τις μέρες μας. Οι πιστοί διέσωσαν πολλά γεγονότα από τη ζωή του και αρκετές προφητείες του.

Πηγή: αρχιμ. Νεκταρίου Άντωνοπούλου, Αρχιεπίσκοπος Λουκάς – Αρχιεπ. Λουκάς Βόινο-Γιασενέτσκι ένας άγιος ποιμένας και γιατρός χειρουργός (1877 - 1961), Εκδόσεις Ακρίτας, Έκδοση Πρώτη, Ιανουάριος 1999